

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 10 maja 2012 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2010, sekcja I – Parlament Europejski**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010 ⁽¹⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2010 (COM(2011) 473 – C7-0257/2011) ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami – sekcja I – Parlament Europejski – rok budżetowy 2010 ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego za rok budżetowy 2010,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2010 wraz z odpowiedziami instytucji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽⁵⁾ rozliczeń, jak również legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw przedstawione przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2010 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 314 ust. 10 i art. 318 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 145, 146 i 147,
- uwzględniając art. 13 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego ⁽⁷⁾,
- uwzględniając art. 147 ust. 1 rozporządzenia finansowego, zgodnie z którym każda instytucja unijna podejmuje wszelkie stosowne działania w celu uwzględnienia uwag towarzyszących decyzji Parlamentu Europejskiego o absolutorium,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej 2010 – sekcje I, II, IV, V, VI, VII, VIII i IX ⁽⁸⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 5 maja 2009 r. w sprawie preliminarza wpływów i wydatków Parlamentu na rok budżetowy 2010 ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 12.3.2010.⁽²⁾ Dz.U. C 332 z 14.11.2011, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 167 z 7.6.2011, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 326 z 10.11.2011, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. C 332 z 14.11.2011, s. 134.⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽⁷⁾ PE 349.540/Bur/ann/def.⁽⁸⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 327.⁽⁹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 244.

- uwzględniając art. 77 i art. 80 ust. 3 Regulaminu, jak również załącznik VI do Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0120/2012),
- A. mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził podczas kontroli, iż w odniesieniu do wydatków administracyjnych w 2010 r. wszystkie instytucje wprowadziły satysfakcjonujące systemy kontroli i nadzoru zgodnie z rozporządzeniem finansowym, a 93 % z 58 skontrolowanych płatności było wolne od istotnych błędów,
- B. mając na uwadze, że sekretarz generalny oświadczył w dniu 16 czerwca 2011 r., iż ma wystarczającą pewność, że budżet Parlamentu Europejskiego został wykonany zgodnie z zasadami dobrego zarządzania finansowego oraz że stosowany system kontroli daje konieczne gwarancje legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń,
- C. mając na uwadze, że choć niektóre kwestie poruszone podczas dyskusji w sprawie absolutorium za 2010 r. w Komisji Kontroli Budżetowej wykraczały poza kwestie dotyczące wyłącznie 2010 r. i zostały włączone do szeroko zakrojonych pytań od komisji, niniejsza rezolucja zasadniczo koncentruje się na wykonaniu budżetu i absolutorium za rok budżetowy 2010, przyznając jednocześnie, że podejście do kwestii budżetowych jest przedmiotem szerszej dyskusji, w szczególności w grupie roboczej, która powstała, by przeanalizować koszty i możliwe oszczędności Parlamentu Europejskiego oraz zgodnie z wytycznymi budżetowymi na rok 2013 przyjętymi w dniu 8 lutego 2012 r., w celu poczynienia znaczących długoterminowych oszczędności w drodze niezależnej oceny budżetu Parlamentu Europejskiego prowadzącej do zgłoszenia do końca 2012 r. propozycji i ich szybkiego wdrożenia,

Wyzwania związane z wykonaniem budżetu w 2010 r.

1. podkreśla, że wykonanie budżetu w 2010 r. stanowiło wyzwanie, gdyż był to pierwszy pełny rok operacyjny po wyborach europejskich w 2009 r. i upływał w kontekście ciągłych problemów finansowych Unii;
2. stwierdza, że budżet Parlamentu (ostateczne środki w wysokości 1 616 760 399 EUR w porównaniu z 1 529 970 930 EUR w 2009 r.) wynosił prawie jedną piątą (19,99 %; 19,67 % w 2009 r., a zatem poniżej zwyczajowego 20 % udziału) działu V (Wydatki administracyjne) budżetu ogólnego Unii Europejskiej na 2010 r.;
3. przyjmuje do wiadomości odpowiedź sekretariatu generalnego Parlamentu, zgodnie z którą roczne koszty związane z siedzibą Parlamentu w Strasburgu wyniosły dokładnie 51 500 000 EUR w roku 2010, z czego 33 500 000 EUR to koszt infrastruktury, a 18 000 000 EUR to koszty operacyjne związane z przeprowadzeniem 12 miesięcznych sesji plenarnych; zauważa, że te oficjalne liczby są znacznie poniżej wcześniej podawanych szacunków wahających się od 169 000 000 EUR do 203 000 000 EUR; odnotowując jednak, że w szacunkach na 2006 r. administracja wyliczyła roczne oszczędności związane z jednym miejscem pracy na 204 mln EUR, a w 2010 r. na 180 mln EUR – niższa kwota po zakupie budynków w Strasburgu i usprawnieniu technologii informacyjnych, oraz przypomina, że w szacunkach na 2013 r. Parlament Europejski głosował 429 głosami za (184 przeciw) jedną siedzibą, by ograniczyć koszty;
4. stwierdza, że wejście w życie Traktatu z Lizbony zwiększyło uprawnienia, ilość pracy i obciążenie legislacyjne Parlamentu, wymagając poważnych zmian w jego organizacji i metodach pracy w celu osiągnięcia doskonałości ustawodawczej i kontynuowania przygotowań do powiększenia Unii o Chorwację; stwierdza następnie, że aby odpowiedzieć na nowe wyzwania, przyjęto środki mające na celu zwiększenie oszczędności kosztowej dzięki zwiększeniu produktywności, przenoszeniu personelu i ulepszonym metodom pracy;
5. stwierdza, że przyjęcie budżetu korygującego (nr 1/2010 przyjęty w dniu 19 maja 2010 r.) w wysokości 9 397 164 EUR było konieczne w celu sfinansowania dodatkowych wydatków powstałych bezpośrednio na skutek wejścia w życie Traktatu z Lizbony; stwierdza następnie, że ten budżet korygujący zasilił zwłaszcza dwie pozycje budżetowe (pozycja 1 2 0 0 „Wynagrodzenia i zwroty kosztów” i 4 2 2 0/01 „Asystenci posłów: asystenci lokalni”) w celu większego wsparcia posłów w wykonywaniu ich rozszerzonych zadań ustawodawczych; wyraża jednak ubolewanie z powodu tego, że wzrost ten nie został znacząco ograniczony przez daleko idące oszczędności;

6. stwierdza, że w ciągu roku nastąpiła konsolidacja i dalsza modernizacja administracji, przy czym większy nacisk położono na podstawową działalność, restrukturyzację usług, lepsze wykorzystanie nowoczesnych technologii i zacieśnioną współpracę międzyinstytucjonalną;
7. zaznacza, że 2010 r. był pierwszym pełnym rokiem obowiązywania Statutu posła i Statutu asystenta (obowiązujące od dnia 14 lipca 2009 r.) wraz z wejściem w życie szeregu zmian w przepisach wykonawczych do obu statutów zaproponowanych przez tymczasową grupę ds. oceny, co stanowiło znaczne dodatkowe obciążenie dla administracji Parlamentu;
8. odnotowuje przyjęcie przez Prezydium w dniu 24 marca 2010 r. średnioterminowej strategii w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych (a zwłaszcza będącego jej częścią systemu zarządzania wiedzą) oraz średnioterminowej polityki w zakresie nieruchomości, z których obie posiadają istotny wymiar finansowy;

Sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami

9. stwierdza, że w 2010 r. Parlament uzyskał przychody w wysokości 243 094 204 EUR (w 2009 r. 141 250 059 EUR), w tym 110 298 523 EUR jako dochód przeznaczony na określony cel;

Prezentacja sprawozdań finansowych Parlamentu

10. odnotowuje następujące dane liczbowe, na podstawie których zostały zamknięte sprawozdania finansowe Parlamentu za rok budżetowy 2010:

(w EUR)

a) Dostępne środki

środki na 2010 r.:	1 616 760 399
środki przeniesione nieautomatyczne z roku budżetowego 2009:	10 100 000
środki przeniesione automatyczne z roku budżetowego 2009:	180 265 823
środki odpowiadające dochodom przeznaczonym na określony cel na 2010 r.:	110 298 523
środki przeniesione odpowiadające dochodom przeznaczonym na określony cel na 2009 r.:	20 637 870
Łącznie:	1 938 062 615

b) Wykorzystanie środków w roku budżetowym 2010

zobowiązania:	1 772 219 308
dokonane płatności:	1 506 555 191
środki automatycznie przeniesione, w tym środki wynikające z dochodu przeznaczonego na określony cel:	341 046 482
środki przeniesione nieautomatyczne:	9 240 000
środki anulowane:	80 650 726

c) Wpływy do budżetu

otrzymane w 2010 r.:	243 094 204
----------------------	-------------

d) Całkowity bilans na dzień 31 grudnia 2010 r.	1 612 914 353
--	----------------------

11. stwierdza, że w 2010 r. wykorzystano 96 % (w 2009 r. 93 %) środków z budżetu Parlamentu, a stopa anulowania wyniosła 4 % (6,7 % w 2009 r.) oraz że – podobnie jak w poprzednich latach – osiągnięto bardzo wysoki poziom wykonania budżetu;

12. odnotowuje jednak znaczną kwotę środków przeniesionych na 2010 r. (190 365 823 EUR ⁽¹⁾), co wynikało w znacznym stopniu ze specyfiki roku 2009, który był rokiem wyborczym, i wzywa do lepszego planowania wydatków, w którym ta specyfika zostanie uwzględniona podczas kolejnych przygotowań do europejskich wyborów;
13. odnotowuje, że ten ogólnie wysoki poziom wykonania jest częściowo wynikiem dwóch ukierunkowanych przesunięć dokonanych przed końcem roku budżetowego 2010 (9 240 000 EUR na zakup Domu Europy w Sofii i 10 923 000 EUR na cztery duże projekty informatyczne); z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po raz drugi nie było żadnych przesunięć niewykorzystanych środków na przełomie roku budżetowego 2010 i 2011; wzywa jednak administrację, aby postawiła sobie za cel lepsze i bardziej klarowne planowanie budżetu i dyscyplinę w przyszłości, i stwierdza, że umieszczenie nieruchomości, IT i wszelkich innych dużych wydatków w budżecie zapewniłoby pełną przejrzystość finansową; uważa, że wszystkie znaczące wydatki powinny być w pełni zaplanowane w budżecie rocznym, a nie powstawać w wyniku konieczności przesunięcia niewykorzystanych środków;

Poświadczenie wiarygodności przez sekretarza generalnego

14. z zadowoleniem przyjmuje poświadczenie wydane w dniu 16 czerwca 2011 r. przez sekretarza generalnego, występującego w charakterze głównego delegowanego urzędnika zatwierdzającego, w odniesieniu do sprawozdań rocznych z działalności urzędników zatwierdzających za 2010 r., w którym stwierdza, że ma wystarczającą pewność, że budżet Parlamentu Europejskiego został wykonany zgodnie z zasadami dobrego zarządzania finansowego oraz że stosowany system kontroli daje niezbędne gwarancje legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń;

Sprawozdanie roczne z udzielonych zamówień

15. odnotowuje, że w oparciu o informacje uzyskane z wydziałów zatwierdzających centralne służby sporządziły sprawozdanie roczne ⁽²⁾ dla władzy budżetowej na temat zamówień udzielonych w 2010 r. oraz że przedstawiły następujący podział wszystkich zamówień udzielonych w 2009 i 2010 r.:

Rodzaj umowy	2010		2009	
	Liczba	Udział procentowy	Liczba	Udział procentowy
Usługi	143	67 %	157	62 %
Zaopatrzenie	40	19 %	56	22 %
Roboty	27	12 %	34	14 %
Budynki	4	2 %	5	2 %
Ogółem	214	100 %	252	100 %

Rodzaj umowy	2010		2009	
	Wartość (euro)	Udział procentowy	Wartość (euro)	Udział procentowy
Usługi	149 463 916	63 %	415 344 963	75 %
Zaopatrzenie	45 467 211	19 %	34 980 727	6 %
Roboty	22 128 145	9 %	36 045 314	6 %
Budynki	22 269 303	9 %	70 394 138	13 %
Ogółem	239 328 575	100 %	556 765 142	100 %

(Roczne sprawozdanie w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2010, s. 5)

⁽¹⁾ Środki przeniesione automatycznie: 180 265 823 EUR, środki przeniesione nieautomatycznie: 10 100 000 EUR.

⁽²⁾ Dostępne pod adresem: <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201109/20110913ATT26546/20110913ATT26546EN.pdf>.

16. odnotowuje następujące podział zamówień udzielonych w 2010 i 2009 r. według rodzaju wykorzystanych procedur:

Rodzaj procedury	2010		2009	
	Liczba	Udział procentowy	Liczba	Udział procentowy
Otwarta	72	34 %	73	29 %
Ograniczona	5	2 %	13	5 %
Negocjacyjna	137	64 %	166	66 %
Ogółem	214	100 %	252	100 %

Rodzaj procedury	2010		2009	
	Wartość (euro)	Udział procentowy	Wartość (euro)	Udział procentowy
Otwarta	143 603 024	60 %	415 996 418	75 %
Ograniczona	2 129 576	1 %	9 458 434	2 %
Negocjacyjna	93 595 975	39 %	131 310 290	23 %
Ogółem	239 328 575	100 %	556 765 142	100 %

(Roczne sprawozdanie w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2010, s. 6–7)

Wyjątkowe procedury negocjacyjne

17. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że począwszy od 2010 r. wszystkie dyrekcje generalne przedstawiają szczegółowe dane w załączniku dołączanym do ich sprawozdań rocznych z działalności dotyczące udzielonych zamówień przy wykorzystaniu wyjątkowej procedury negocjacyjnej, podając powody zastosowania tej procedury wraz z innymi informacjami wymaganymi w ust. 50 rezolucji z dnia 5 maja 2010 r. ⁽¹⁾ w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2008, sekcja I – Parlament Europejski;
18. uważa za pozytywny odwrotny trend w 2010 r. (w porównaniu z 2009 r. i latami poprzednimi), jeśli chodzi o liczbę wyjątkowych procedur negocjacyjnych w odniesieniu do wszystkich zamówień o wartości przekraczającej 25 000 EUR ⁽²⁾, co pokazuje poniższe zestawienie:

Dyrekcja generalna	2010		2009	
	Liczba	% ogółu zamówień DG	Liczba	% ogółu zamówień DG
DG PRES	5	50,00 %	14	53,85 %
DG IPOL	2	5,56 %	0	0,00 %
DG EXPO	0	0,00 %	1	50,00 %
DG COMM	8	14,81 %	29	42,03 %
DG PERS	0	0,00 %	1	16,67 %
DG INLO	24	30,00 %	37	38,14 %
DG INTE	3	27,27 %	3	21,43 %

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 25.9.2010, s. 3.

⁽²⁾ Roczne sprawozdanie w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2010, ust. 38 i 39.

Dyrekcja generalna	2010		2009	
	Liczba	% ogółu zamówień DG	Liczba	% ogółu zamówień DG
DG TRAD	0	0,00 %	0	0,00 %
DG ITEC	7	53,85 %	4	36,36 %
DG FINS	0	0,00 %	0	0,00 %
Wydział Prawny	0	0,00 %	0	0,00 %
Parlament ogółem	49	22,90 %	89	35,32 %

(Roczne sprawozdanie w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2010, s. 11)

19. wzywa dyrekcje generalne, w których liczba ta wciąż jest wysoka, w szczególności DG INLO, do dalszego ograniczenia liczby/odsetka takich procedur; wzywa administrację do kontynuowania ścisłej kontroli tych procedur, w szczególności w odniesieniu do ewentualnych konfliktów interesów, oraz do nakładania większych, odstrasżających sankcji w razie wykrycia jakichkolwiek nieprawidłowości; wzywa sekretarza generalnego do składania co sześć miesięcy Komisji Kontroli Budżetowej sprawozdania w sprawie postępów;
20. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie przez DG PRES sekcji zamówień publicznych w Dziale Planowania, Zarządzania Budżetem i Umów, gdyż pozwoli to na zwiększenie przejrzystości procedur udzielania zamówień publicznych;

Sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za rok 2010

Ogólne wnioski

21. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że kontrola Trybunału Obrachunkowego wykazała brak istotnych błędów w ogóle płatności i że Trybunał Obrachunkowy nie stwierdził poważnych uchybień przy ocenie zgodności systemu kontroli i nadzoru z rozporządzeniem finansowym;

Zarządzanie systemem dofinansowania dla grup odwiedzających

22. odnotowuje wniosek Trybunału Obrachunkowego, że obowiązujące w 2010 r. procedury niewymagające od grup dostarczenia dowodów potwierdzających rzeczywiste poniesione koszty podróży i umożliwiające wypłatę pieniędzy w gotówce przedstawicielowi grupy powodują ryzyko wypłacenia zawyżonych kwot i ograniczają możliwość zastosowania do tych transakcji kontroli wewnętrznej, i przyjmuje do wiadomości niedawne zmiany wprowadzone w tym systemie; podkreśla jednak, że posłowie mają nadal możliwość występowania o wypłatę gotówki grupom odwiedzających; zwraca się do sekretarza generalnego o zasięgnięcie opinii Trybunału Obrachunkowego w sprawie zmienionych zasad;

Zatrudnianie pracowników kontraktowych

23. wyraża rozczarowanie, że Trybunał Obrachunkowy ustalił, iż w czterech z pięciu badanych przypadków, czyli w przynajmniej 80 % przypadków, w aktach brakowało dokumentacji dotyczącej badania podań, przebiegu rozmowy kwalifikacyjnej i decyzji o wyborze tych, a nie innych kandydatów, bez żadnych negatywnych konsekwencji dla zaangażowanych w to pracowników, a zatem bez żadnych zachęt dla nich do poprawy sytuacji; zgadza się z zaleceniem Trybunału Obrachunkowego, że należy od tej pory zapewnić pełną dokumentację na potrzeby kontroli wewnętrznej;

Zamówienia publiczne

24. ubolewa, że Trybunał Obrachunkowy znalazł błędy, niespójności oraz inne uchybienia w skontrolowanych procedurach zamówień publicznych Parlamentu; podkreśla, że niedawno podjęto środki w celu usprawnienia tych procedur, i zachęca administrację do dalszego usprawniania procedur w tej dziedzinie; z zadowoleniem przyjmuje opracowanie programu IT Webcontracts utworzonego w 2010 r., który umożliwia opracowywanie umów *on-line*;
25. wzywa Prezydium do ponownego rozpatrzenia wszystkich mechanizmów kontroli zamówień publicznych w celu zagwarantowania najbardziej konkurencyjnych cen oferowanych usług i towarów;

Organizacja i funkcjonowanie grup politycznych

26. odnotowuje wniosek Trybunału Obrachunkowego dotyczący przeniesień niewykorzystanych środków przez grupy polityczne i podziału roku wyborów do Parlamentu Europejskiego na dwa odrębne okresy w celu obliczania dopuszczalnej kwoty przeniesienia; jest zdania, że aby uniknąć w przyszłości ponownego pojawienia się trudności, które wystąpiły na początku 2010 r., w przyszłości do celów obliczania kwoty przeniesienia dla grup politycznych, które nadal istnieją po wyborach, rok wyborczy należy traktować jako całość;
27. zauważa, że choć twierdzi się, iż na pisemne pytania od obywateli generalnie udziela się odpowiedzi w ciągu dwóch tygodni, obecnie nie istnieje żaden system, dzięki któremu na pytania posłów przewodniczący czy sekretarz generalny udzielaliby odpowiedzi w tym samym terminie;

Działania sekretarza generalnego w następstwie rezolucji dotyczącej udzielenia absolutorium za rok 2009

28. z zadowoleniem odnotowuje szybkie i obszerne przygotowanie pisemnych odpowiedzi na rezolucję dotyczącą udzielenia absolutorium za rok 2009 udzielonych Komisji Kontroli Budżetowej w dniu 6 października 2011 r. oraz profesjonalną wymianę poglądów między sekretarzem generalnym i Komisją Kontroli Budżetowej w następstwie procedury udzielania absolutorium za rok 2009 w dniu 11 października 2011 r.;
29. z zadowoleniem przyjmuje rozmaite reakcje na liczne wnioski zawarte w ww. rezolucji i z niecierpliwością oczekuje na zakończenie działań podjętych w odpowiedzi na następujące wnioski przedstawione w rezolucji:
- (i) dokonanie i przekazanie odpowiednim komisjom kompleksowej oceny obejmującej zmiany liczby personelu i ewolucję wydatków we wszystkich służbach zaangażowanych we wdrożenie nowych statutów (posła i asystenta) wraz z planem działania i oceną bezpośrednich i pośrednich skutków finansowych dla budżetu Parlamentu przez najbliższe pięć lat, w tym planem mającym na celu zapewnienie dodatkowej powierzchni biurowej, przeprowadzek i kosztów remontów/przeróbek (ust. 7);
 - (ii) przekazanie informacji na temat kosztów przeniesienia na zewnątrz centrów informatycznych w porównaniu z poniesionymi uprzednio kosztami ujętymi w sprawozdaniu z działalności (ust. 37);
 - (iii) podjęcie formalnej decyzji o zniesieniu nagrody dziennikarskiej (ust. 93);
 - (iv) przekazanie sprawozdania dotyczącego całkowitej kwoty oszczędności włącznie z oszczędnościami dokonanymi w wyniku dalszej racjonalizacji systemu podróży między trzema miejscami pracy (ust. 102);
 - (v) zaproponowanie rygorystycznych przepisów mających zastosowanie do wszystkich posłów w celu zagwarantowania, że przyznawanie dodatku na pokrycie kosztów ogólnych będzie we wszystkich przypadkach przejrzyste, a dodatek zostanie wykorzystany wyłącznie na zakładane cele;
30. zwraca się z prośbą do sekretarza generalnego o złożenie najpóźniej do dnia 31 października 2012 r. sprawozdania właściwej komisji Parlamentu w sprawie podjętych lub planowanych działań;

Sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego

31. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zewnętrzna firma audytorska potwierdziła, iż Służba Audytu Wewnętrznego w najwyższym stopniu spełnia Międzynarodowe Standardy Profesjonalnej Praktyki Audytu Wewnętrznego;
32. zauważa, że na posiedzeniu właściwej komisji w dniu 24 stycznia 2012 r. audytor wewnętrzny przedstawił sprawozdanie roczne podpisane w dniu 15 lipca 2011 r. i wyjaśnił, że w 2010 r. przeprowadził następujące prace kontrolne w administracji Parlamentu:

— działania następcze po kontroli indywidualnych uprawnień personelu,

- kontrola grup odwiedzających,
 - działania następcze po kontroli kosztów wyjazdów służbowych personelu,
 - działania następcze po przeglądzie wewnętrznych kontroli umów długoterminowych,
 - działania następcze po przeglądzie zarządzania IT – planowanie i organizacja,
 - kontrola sporządzania listy płac,
 - kontrola procedury udzielania zamówień publicznych i realizacji umów w DG ITEC,
 - działania następcze po kontroli dodatku na koszty pomocy parlamentarnej;
33. odnotowuje i wspiera opinie audytora wewnętrznego w odniesieniu do konieczności:
- jak najszybszego zakończenia wszystkich opóźnionych działań, a zwłaszcza tych o decydującym znaczeniu, aby usprawnić procedury zarządzania w DG ds. Personelu, warunki kontroli i działalność kontrolną w dziedzinie indywidualnych uprawnień pracowników i sfinalizowania czterech niedokończonych działań w dziedzinie kosztów wyjazdów służbowych pracowników wskazanych w sprawozdaniu z audytu wewnętrznego 10/04 z dnia 6 maja 2011 r. w sprawie działań następczych po audycie z 2008 r.,
 - zmian postanowień finansowych przepisów wewnętrznych regulujących przyjmowanie grup odwiedzających w celu lepszego dostosowania wypłacanych funduszy do kosztów faktycznie poniesionych przez odwiedzających,
 - zakończenia 20 opóźnionych działań w dziedzinie zarządzania IT;

Charakter i cel wewnętrznych sprawozdań z kontroli

34. odsyła do uwag zawartych w poprzednich rezolucjach w sprawie absolutorium na temat wewnętrznych sprawozdań z kontroli; przyznaje, że wewnętrzne sprawozdania z kontroli służą za narzędzie usprawniania systemów i podnoszenia wydajności i mogą być odpowiednio interpretowane wyłącznie po ukończeniu zmian i uzyskaniu wyników opartych na ich zaleceniach; podkreśla jednak, że w ramach trwającego przeglądu rozporządzenia finansowego omawiane są kwestie związane z dostępnością takich sprawozdań na życzenie, przy uwzględnieniu orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w tej sprawie;

ZARZĄDZANIE ADMINISTRACJĄ PARLAMENTU

Sprawozdania z działalności dyrektorów generalnych

35. zauważa z zadowoleniem, że wszyscy dyrektorzy generalni przedstawili pełne poświadczenie wiarygodności w odniesieniu do wykonania budżetu przez ich służby w 2010 r.; jest świadomy, że sprawozdania z działalności są narzędziem zarządzania wewnętrznego, którego głównym celem jest przedstawienie sekretarzowi generalnemu przejrzystego obrazu prac administracji, a w szczególności wszelkich ewentualnych uchybień;

Urzędnik zarządzający ryzykiem

36. z zadowoleniem stwierdza fakt objęcia stanowiska z dniem 1 czerwca 2010 r. przez urzędnika zarządzającego ryzykiem, który podlega bezpośrednio sekretarzowi generalnemu; z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie w dniu 16 grudnia 2011 r. przewodnika po zarządzaniu ryzykiem i ponawia prośbę o przekazanie właściwej komisji rocznego sprawozdania z działalności urzędnika zarządzającego ryzykiem za 2010 r. oraz informowanie jej o postępach we wdrażaniu nowej polityki Parlamentu w zakresie zarządzania ryzykiem;
37. występuje z wnioskiem, aby właściwa komisja została do końca września 2012 r. poinformowana o przyjętym podejściu i działaniach podjętych w celu identyfikowania newralgicznych stanowisk i zarządzania nimi;

DG ds. Urzędu Przewodniczącego (DG PRES)*Bezpieczeństwo*

38. odnotowuje niewielkie zmniejszenie budżetu przeznaczonego na bezpieczeństwo z 45 980 000 EUR do 45 590 000 EUR między 2009 i 2010 r.; z zadowoleniem przyjmuje stałą tendencję do redukcji wydatków budżetowych w 2011 r. (ostateczne środki: 42 830 000 EUR) w porównaniu z budżetem na 2010 r. oraz przyjęcie przez Prezydium w lipcu 2011 r. koncepcji bezpieczeństwa ogólnego zapewniającej Parlamentowi bardziej nowoczesną i skuteczną ochronę;
39. ponawia swój apel do sekretarza generalnego, aby zobowiązał wszystkich posłów do okazywania identyfikatora przy wchodzeniu na teren Parlamentu i opuszczaniu go; sugeruje, aby identyfikatory posłów były również poddawane kontroli elektronicznej;
40. podkreśla, że zwiększeniu bezpieczeństwa budynków Parlamentu i ich najbliższego otoczenia należy nadać najwyższy priorytet; domaga się, aby w ramach tych działań podniesiony został poziom bezpieczeństwa na parkingach oraz by dostęp do części budynków, w których znajdują się biura poselskie w Parlamencie, był kontrolowany;
41. podkreśla, że kradzieże miały miejsce w biurach poselskich wtedy, kiedy były one zamknięte na klucz, co świadczy o niskim poziomie bezpieczeństwa w biurach; wzywa sekretarza generalnego do przyjęcia pilnych środków w celu poprawy obecnej sytuacji;
42. jest zaniepokojony niskim poziomem bezpieczeństwa na terenie parkingów w Parlamencie; stwierdza, że na parkingu w Brukseli kilka samochodów zostało celowo uszkodzonych; wzywa Prezydium do podjęcia odpowiednich działań w celu poprawy sytuacji;
43. ponownie zwraca się z prośbą do sekretarza generalnego o przedstawienie do dnia 30 czerwca 2012 r. propozycji skutecznego, bardziej bezpiecznego i zabezpieczonego przed nadużyciami systemu składania podpisów (zawierającej analizę wprowadzenia godzin otwarcia listy), a zwłaszcza możliwości stworzenia w przyszłości elektronicznego systemu składania podpisów przez posłów zarówno w celu podpisywania dokumentów (takich jak poprawki), jak i rejestrowania obecności podpisem cyfrowym, mimo że jest świadomy, iż pod względem kosztów lub oszczędności skutki będą niewielkie;
44. odnotowuje z zadowoleniem, że w następstwie decyzji Prezydium z dnia 5 lipca 2010 r. finalizowana jest obecnie internalizacja służb akredytacyjnych; oczekuje, że nowy system akredytacyjny zapewni lepszą i sprawniejszą obsługę; uważa, że konieczne jest dalsze ulepszanie i modernizacja ochrony Parlamentu za pomocą odpowiedniej jej profesjonalizacji, zwłaszcza przez specjalne procedury selekcji i naboru, a także dzięki przeprowadzaniu koniecznych wewnętrznych szkoleń zawodowych, szkoleń uzupełniających i utrwalających wiedzę; z zainteresowaniem oczekuje na rozwój nowej globalnej koncepcji bezpieczeństwa, zwłaszcza w zakresie podziału na strefy („zoning”), która zapewni znaczną poprawę sytuacji w przypadku m.in. problemów związanych z bezpieczeństwem biur poselskich;

Restrukturyzacja

45. odnotowuje, że w DG PRES odbyła się w 2010 r. szeroko zakrojona restrukturyzacja; z zadowoleniem przyjmuje centralizację obsługi finansowej, planowania i zarządzania zamówieniami publicznymi i ochroną w dyrekcji ds. zasobów utworzonej w marcu 2010 r.;

DG ds. Polityk Wewnętrznych (DG IPOL) i DG ds. Polityk Zewnętrznych (DG EXPO)

46. przypomina o politycznym znaczeniu delegacji dla działalności Parlamentu wewnątrz Unii i poza nią, odnotowuje jednak zauważalną dużą rozbieżność kosztów w przeliczeniu na posła i na dzień (od 1 400 EUR do 5 300 EUR) na różne delegacje, zwłaszcza te poza Unią; wzywa Prezydium, aby we współpracy z odpowiednimi dyrekcjami generalnymi opracowało zasady oszczędniejszego i bardziej ujednoliconego systemu kosztów wyjazdów delegacji, zwłaszcza biorąc pod uwagę ich polityczną wagę i czas trwania oraz optymalną liczbę pracowników przypadających na jednego posła; wzywa do opracowania informatycznego systemu konsolidacji budżetu, który będzie podawać szczegółowe informacje budżetowe dla każdej delegacji i poprawi zarządzanie wydatkami; oczekuje, że przyszłym podróżom delegacji towarzyszyć będzie szczegółowe przedstawienie kosztów przypadających na poszczególnych podróżujących;

DG ds. Komunikacji (DG COMM)

47. jest zaniepokojony, że – z wyjątkiem kosztów obserwatorium legislacyjnego – linia budżetowa 3 2 4 2 (Informacja publiczna oraz udział w imprezach i akcjach o charakterze publicznym) nie jest wystarczająco przejrzysta; uważa, że zwłaszcza wydatki w podpozycji 3 2 4 2/01 powinny zostać wyodrębnione w oddzielnych pozycjach w celu zwiększenia przejrzystości w przyszłych latach rozliczeniowych;

Centrum dla Odwiedzających (Parlamentarium)

48. odnotowuje, że środki na zobowiązania zapisane w pozycji 3 2 4 3 przeznaczonej na Centrum dla Odwiedzających znacznie wzrosły (+ 227 %), w przeciwieństwie do 2009 r., w którym nie zostały one w całości wykorzystane, i sięgają kwoty 12 725 985 EUR; zwraca uwagę na istotny problem bezpieczeństwa podwieszanych sufitów, który opóźnił realizację projektu w 2010 r. i zmusił administrację do anulowania 1 000 000 EUR, które zostały automatycznie przeniesione z 2009 r. na 2010 r.; zauważa, że całkowite szacunkowe koszty wynoszą 20 530 000 EUR, co stanowi wzrost o 15,3 % w porównaniu z 2007 r.; wnosi o gwarancje przeciwdziałające podobnym wzrostom w przypadku innych planów o wartości wielu milionów euro;
49. z zadowoleniem przyjmuje otwarcie Centrum dla Odwiedzających w dniu 14 października 2011 r. (pierwotnie zaplanowane w czasie wyborów europejskich w 2009 r.); ubolewa jednak nad dużym opóźnieniem i przekroczeniem zakładanych kosztów projektu; wzywa do przeprowadzenia analizy działalności Centrum dla Odwiedzających po funkcjonowaniu tego centrum przez okres dwunastu miesięcy, tak aby ocenić reakcję opinii publicznej, zalety i wady centrum, a także związane z nim koszty i korzyści z myślą o opłacalności tej inwestycji;

Dom Historii Europejskiej

50. odnotowuje, że w dniu 5 lipca 2010 r. Prezydium przyjęło uaktualnioną strategię komunikacyjną Parlamentu obejmującą projekt Domu Historii Europejskiej oraz że we wrześniu 2010 r. międzynarodowe jury przeanalizowało ten projekt; stwierdza następnie, że nie wykorzystano na ten projekt rozdziału budżetowego 1 0 6 „Rezerwa na priorytetowe projekty w fazie rozwoju”, gdyż wszystkie środki z tego rozdziału (5 000 000 EUR) zostały przeniesione do artykułu 2 1 0 „Informatyka i telekomunikacja”; domaga się udostępnienia łącznych skutków finansowych projektu, zwłaszcza w świetle komplikacji spowodowanych przez podziemną rzekę Maalbeek przepływającą pod fundamentami budynku; przypomina, że oczekuje, iż kosztorys znajdujący się w biznesplanie nie zostanie w żadnym razie przekroczony;
51. ubolewa, że podjęte przez Prezydium i inne organy decyzje dotyczące Domu Historii Europejskiej nie były oparte na pełnych „szacunkowych” kosztach końcowych związanych ze stworzeniem w pełni działającego projektu; radzi Prezydium i kwestorom, aby w przyszłości nie zatwierdzali żadnego projektu ani inicjatywy, dla których nie przedstawiono całkowitej prognozy finansowej kosztów bezpośrednich lub pośrednich;

Grupy odwiedzających

52. docenia znaczenie programu wizyt dla zwiększania wiedzy o Parlamencie i jego działalności legislacyjnej; przyjmuje do wiadomości niedawne zmiany systemu płatności dla grup odwiedzających istniejącego od 2010 r. i wzywa do dokonania oceny nowego systemu płatności i systemu zwrotu kosztów wykazującej ewolucję kosztów i stopień, w jakim płatności odzwierciedlają rzeczywiste koszty ponoszone przez grupy; sugeruje Trybunałowi Obrachunkowemu, aby śledził tę kwestię, i z niecierpliwością oczekuje na uwagi audytora wewnętrznego w sprawie wdrożenia nowego systemu;
53. apeluje do administracji Parlamentu, aby przedstawiła Parlamentowi sprawozdanie dotyczące ogólnych doświadczeń ze zmienionymi przepisami dotyczącymi liczebności oficjalnych grup odwiedzających, a także szczegółowego wpływu tych przepisów na organizację i wykorzystanie potencjału;
54. wyraża zaniepokojenie faktem – z oczywistych powodów związanych z bezpieczeństwem, a także w związku z wizerunkiem Parlamentu – że Parlament wypłaca znaczne sumy w gotówce kierownikom grup zwiedzających;

Telewizja internetowa

55. ubolewa nad faktem, że EuroparlTV nie można uznać za udane przedsięwzięcie ze względu na bardzo niewielką liczbę jej bezpośrednich indywidualnych użytkowników ⁽¹⁾ (z wyłączeniem widzów oglądających transmisje dzięki umowom partnerskim z regionalnymi stacjami telewizyjnymi) mimo znacznych środków przeznaczonych na ten cel w 2010 r., wynoszących 9 000 000 EUR (pozycja 3 2 4 6); z zadowoleniem przyjmuje starania zmierzające do zmniejszenia tej kwoty o 14 % (do 8 000 000 EUR) w 2011 r. i latach kolejnych; przyznaje jednak z żalem, że dalszych dotacji nie da się uzasadnić, i wzywa sekretarza generalnego do przedstawienia właściwej komisji parlamentarnej wniosku dotyczącego zamknięcia przedsięwzięcia;

Nagrody

56. stwierdza, że koszty związane z nagrodą LUX w 2010 r. wyniosły 380 666,18 EUR; jest zaniepokojony, że koszty te wzrosły w 2011 r. do 573 722,08 EUR (o ponad 50 %), i oczekuje, że od 2012 r. nastąpi zdecydowane odwrócenie tej tendencji; w szczególności wnosi o ograniczenie następujących rodzajów działalności w celu zmniejszenia kosztów:

- kosztownych wewnętrznych działań promocyjnych na terenie budynków Parlamentu,
- działań promocyjnych na międzynarodowych festiwalach filmowych,
- organizowania w państwach członkowskich imprez „mini-Lux”, które wiążą się z dużymi kosztami;

57. uwagi dotyczące wydatków na nagrody za lata 2009–2011:

(w EUR)

	2009	2010	2011
Nagroda dziennikarska	105 000	118 059	154 205
Nagroda im. Sacharowa	300 000	654 542	652 348
Europejska Nagroda im. Karola Wielkiego dla Młodzieży	24 000	34 000	35 000
Nagroda LUX	320 000	380 666	573 722
Ogółem:	749 000	1 187 267	1 415 275

58. uważa, że na wynoszący 89 % wzrost wydatków na nagrody w latach od 2009 do 2011 zużyto środki, które mogły być lepiej wykorzystane gdzie indziej; apeluje o obniżenie w przyszłości wydatków na nagrody do poziomu z 2009 r.;
59. stwierdza, że koszty nagrody dziennikarskiej w 2010 r. wyniosły 118 059 EUR, o 18 % więcej niż w 2009 r.; jest zaniepokojony, że koszty wydarzenia wzrosły w 2011 r. o ponad jedną czwartą, i wnosi o przeprowadzenie pełnej analizy kosztów i korzyści, zanim opracowane zostaną jakiegokolwiek inicjatywy w tej dziedzinie relacji z prasą lub w jakiegokolwiek innej dziedzinie, zważywszy na fakt, że nagroda dziennikarska została zlikwidowana;
60. nie uważa przyznawania nagród za podstawową działalność Parlamentu i wnosi o przeprowadzenie analizy kosztów i korzyści przed opracowaniem jakichkolwiek nowych inicjatyw związanych z nagrodami, tak aby uwzględnić ciągle pogarszającą się sytuację finansową i gospodarczą we wszystkich państwach członkowskich;

Biura informacyjne/Domy Europy

61. odnotowuje utworzenie Dyrekcji ds. Zasobów w dyrekcji generalnej w 2010 r. celem prowadzenia, między innymi, scentralizowanej koordynacji zamówień publicznych, co zmniejszy negatywny wpływ praktyki przenoszenia najważniejszych pracowników z newralgicznych stanowisk w zdecentralizowanych biurach informacyjnych;

⁽¹⁾ Od 11 000 do 66 000 wizyt (średnia poniżej 30 000) miesięcznie w 2010 r.

62. zauważa, że koszt 978 podróży służbowych z 32 biur informacyjnych Parlamentu do Brukseli i Strasburga wyniósł w sumie 944 330 EUR, czyli średnio 701 EUR na wyjazd do Brukseli i 1 064 EUR na wyjazd do Strasburga; zauważa, że wyjazd służbowy z Luksemburga do Brukseli kosztuje średnio 250 EUR, a wyjazd z Luksemburga do Strasburga kosztuje średnio 630 EUR; domaga się podawania mu w przyszłości także średniego kosztu jednego wyjazdu (strona 68 odpowiedzi na ankietę);

Biuro łącznikowe w Waszyngtonie

63. odnotowuje otwarcie w kwietniu 2010 r. biura łącznikowego PE w Waszyngtonie i wprowadzenie w październiku 2010 r. systemu jednorocznych wyjazdów służbowych dla czterech urzędników; stwierdza, że choć otwarcie biura w Waszyngtonie nie wiązało się z utworzeniem żadnych nowych stanowisk, w sposób nieunikniony powstały dodatkowe koszty; pragnie być informowany o wysokości tych kosztów na lata 2011 i 2012; wzywa do dokonania przeglądu struktury, działań i kosztów tego biura, który zostanie przedstawiony Prezydium wraz z kopiami dla odpowiednich komisji przedmiotowo właściwych;

DG ds. Personelu (DG PERS)

64. z zadowoleniem stwierdza, że dyrekcja generalna zdołała poprawić wydajność dzięki zleceniu wykonywania pewnych funkcji na zewnątrz (np. kierowanie żłobkiem) i większemu wykorzystaniu narzędzi informatycznych w zarządzaniu aktami personalnymi; z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie informatycznej aplikacji Streamline;
65. odnotowuje skutki decyzji Rady z grudnia 2009 r. o wprowadzeniu rocznej waloryzacji wynagrodzeń wyłącznie w wysokości 1,85 % zamiast 3,7 % wskazanych i zaproponowanych przez Komisję, co spowodowało pojawienie się zaległych zobowiązań (prawie 6 000 000 EUR, czyli 1,4 %) w pozycji 1 2 0 0 „Wynagrodzenia i zwroty kosztów”;
66. stwierdza, że całkowity plan zatrudnienia Parlamentu obejmował 6 285 stanowisk: 5 348 (czyli 85,1 %) w sekretariacie Parlamentu i 937 (czyli 14,9 %) w grupach politycznych, co stanowi wzrost w porównaniu z 2009 r. o 3,35 % w 2010 r. (+ 204 stanowiska), głównie związany z większymi obowiązkami Parlamentu po wejściu w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r.;
67. odnotowuje zmiany w strukturze sekretariatu przyjęte przez Prezydium w 2009 r., które weszły w życie na początku 2010 r., w ramach przygotowań do nowej kadencji Parlamentu, w szczególności z myślą o ulepszeniu usług dla posłów; stwierdza, że zmiany te doprowadziły zwłaszcza do restrukturyzacji DG PRES, DG PERS i DG INLO i obejmowały także utworzenie dyrekcji ds. zasobów w czterech dyrekcjach generalnych o głównie politycznym znaczeniu: DG PRES, DG IPOL, DG EXPO i DG COMM;
68. stwierdza, że w dniu 31 grudnia 2010 r. większość personelu sekretariatu (58,4 %) i w grupie funkcyjnej administratorów (51,7 %) stanowią kobiety; z zadowoleniem przyjmuje wzrost w 2010 r. odsetka kobiet dyrektorów generalnych (do 36,4 %, czyli 4 z 11) i kierowników działu (do 26,2 %) na szczeblu średniego i wyższego kierownictwa;
69. podkreśla trudności z rekrutacją urzędników lub innych pracowników z niektórych państw członkowskich, takich jak Niemcy, Zjednoczone Królestwo, Austria lub Niderlandy, w przypadku których odsetek pracowników w sekretariacie Parlamentu jest znacznie niższy niż „demograficzny ciężar” tych krajów w Unii ⁽¹⁾, i stwierdza, że stosunkowo wysoka liczba personelu z obywatelstwem belgijskim (13,6 %) lub luksemburskim (2,3 %) wynika z umiejscowienia siedzib Parlamentu; zwraca się do Prezydium o dokonanie przeglądu procedur oraz wymogów rekrutacyjnych w celu ustalenia, jaką rolę mogą one odgrywać w tworzeniu przeszkód w zatrudnianiu pracowników;

⁽¹⁾ Odsetek personelu/ciężar demograficzny w procentach: Niemcy: 6,4 %/16,3 %, Zjednoczone Królestwo: 4,4 %/12,4 %, Austria: 1 %/1,67 %, Niderlandy: 2,7 %/3,3 %.

Źródło: EP Social Report 2010, grudzień 2011 r. i Eurostat.

Wyjazdy służbowe do trzech miejsc pracy/koszty wyjazdów służbowych

70. stwierdza, że w 2010 r. odbyto 33 200 wyjazdów służbowych (podróże oficjalne), co daje 98 629 dni wyjazdowych, a większość z nich to podróże między trzema miejscami pracy Parlamentu; przypomina, że należy unikać zbędnych wyjazdów służbowych między trzema miejscami pracy i kosztów, jakie one powodują, dzięki bardziej systematycznemu i udokumentowanemu ich uzasadnianiu i lepszej kontroli; zwraca się do sekretarza generalnego o przekazanie – w ramach procedury udzielania absolutorium – informacji o oszczędnościach dokonanych w wyniku dalszej racjonalizacji, a także o kolejnych inicjatywach – już podjętych lub przygotowywanych – prowadzących do zmniejszenia liczby wyjazdów służbowych; jest ponadto zdania, że co do zasady żadne posiedzenia komisji nie powinny się odbywać w Strasburgu z wyjątkiem tych spotkań komisji, których program obrad jest bezpośrednio powiązany ze sprawozdaniami lub dyskusjami przewidzianymi w porządku obrad sesji miesięcznej w danym tygodniu; zachęca Trybunał Obrachunkowy do dalszej analizy obowiązujących procedur dotyczących wyjazdów służbowych i do przedstawienia zaleceń w celu podniesienia ich efektywności; zwraca się konkretnie do sekretarza generalnego o dokonanie przeglądu stanowisk zlokalizowanych poza Brukselą, zwłaszcza w przypadku tych pracowników, którzy odbywają powtarzające się wyjazdy służbowe do Brukseli, celem stwierdzenia, czy stanowiska te nie powinny zostać przeniesione; sugeruje, że konieczna może być zmiana zawartej z władzami Luksemburga umowy określającej liczbę pracowników Parlamentu zatrudnionych w Luksemburgu bez względu na jakiegokolwiek zmieniające się potrzeby Parlamentu;

Statut posła i asystenta

71. stwierdza z zadowoleniem, że przejście na nowy system zatrudnienia było zasadniczo obojętne dla budżetu, z udziałem 15 pracowników zajmujących się zatrudnieniem około 1 400 asystentów; z niecierpliwością oczekuje na kopię sprawozdania w sprawie wdrożenia nowego systemu, jego całkowitych kosztów pośrednich i bezpośrednich, w tym wypłaconych przez Komisję zasiłków dla bezrobotnych;
72. zauważa, że wciąż nie podjęto działań naprawczych w związku z ustaleniami Trybunału Obrachunkowego dotyczącymi braków w dokumentacji oraz identyfikowalności kosztów wyjazdów służbowych asystentów odbytych własnym samochodem; apeluje do administracji Parlamentu o jak najszybsze znalezienie rozwiązania zapewniającego przejrzystość i identyfikowalność w tym zakresie;

DG ds. Infrastruktury i Logistyki (DG INLO)*Polityka dotycząca nieruchomości/budynków*

73. odnotowuje średnio- i długoterminową politykę dotyczącą nieruchomości (strategia dotycząca budynków) przyjętą przez Prezydium w dniu 24 marca 2010 r. i jej główne elementy:
- (i) raczej zakup niż najem zgodnie z zaleceniami Trybunału Obrachunkowego;
 - (ii) wczesna spłata kosztów związanych z polityką dotyczącą nieruchomości (tj. w miarę możliwości jak najszybsza spłata pożyczek);
 - (iii) geograficzna koncentracja budynków w trzech miejscach pracy;
 - (iv) szczególny nacisk na konserwację/renowację budynków;
 - (v) w miarę możliwości jak największa integracja Parlamentu w środowisku miejskim;
 - (vi) jak największe ułatwienie dostępu do Parlamentu osobom niepełnosprawnym i wdrożenie najwyższych standardów bezpieczeństwa, higieny i dobrego samopoczucia pracowników;
 - (vii) w miarę możliwości uczynienie Parlamentu jak najbardziej przyjaznym środowisku;
74. zauważa, że Rada Europejska – choć słusznie wzywa Parlament do cięć budżetowych – w dalszym ciągu odmawia uznania ich za okazję do poczynienia znacznych oszczędności wynikających z zaprzestania odbywania posiedzeń w Strasburgu;
75. stwierdza, że koszty konserwacji, utrzymania, obsługi i sprzątnięcia budynków wzrosły we wszystkich trzech miejscach pracy z 33 700 000 EUR ogółem za 2009 r. do 38 700 000 EUR za 2010 r. oraz że prognoza wykazuje dalszy wzrost w latach 2011–2013, z wyjątkiem niewielkiego spadku w Luksemburgu w 2013 r.; stwierdza ponadto mniej drastyczny, lecz stały wzrost zużycia energii i kosztów usług komunalnych w tym samym okresie;

76. odnotowuje znaczną redukcję opłat za wynajem w 2010 r. (5 700 000 EUR w porównaniu z 58 600 000 EUR w 2008 r. – najwyższa suma na przestrzeni ostatnich lat), odnotowuje mniej gwałtowne fluktuacje kosztów najmu (25 300 000 EUR w 2010 r., w porównaniu z wysokim poziomem w 2006 r. – 31 200 000 EUR i niskim w 2007 r. – 19 900 000 EUR), oraz odnotowuje różne kwoty wydawane na budynki, od najwyższej w 2006 r. – 165 900 000 EUR do zera w 2009 r. i 20 200 000 EUR w 2010 r.;
 77. stwierdza z zadowoleniem, że zgodnie z odpowiedziami otrzymanymi na kwestionariusz w sprawie absolutorium szacunkowe wyliczenia wskazują, że gdyby instytucja wynajmowała wszystkie swoje budynki, musiałaby dodatkowo przewidzieć w budżecie na 2010 r. kwotę 163 000 000 EUR, czyli 10 % całkowitego budżetu Parlamentu; popiera zatem tę politykę zakupu raczej niż najmu, zdecydowanie zalecaną przez Trybunał Obrachunkowy od kilku lat, a ostatnio w sprawozdaniu specjalnym nr 2/2007 dotyczącym wydatków na budynki;
 78. stwierdza, że prace związane z usuwaniem azbestu z trzech budynków w Strasburgu w 2010 r., których koszt wyniósł 2 464 701 EUR, w większości pokryły władze Strasburga, wypłacając 2 015 000 EUR;
 79. stwierdza, że w dniu 27 stycznia 2010 r. Belgia zwróciła Parlamentowi kwotę 85 987 000 EUR z tytułu pokrycia kosztów terenu i uzbrojenia placu, na którym stoją budynki Willy Brandt i József Antall, oraz kosztów prac związanych z budową zadaszenia nad stacją kolejową Luxembourg w Brukseli; zwraca uwagę, że ta kwota została zapisana w sprawozdaniu finansowym jako „dochód przeznaczony na określony cel” zgodnie z rozporządzeniem finansowym i została wykorzystana na finansowanie projektów w dziedzinie nieruchomości;
 80. odnotowuje zakup budynku REMARD w Brukseli (11 000 000 EUR) i decyzję o nabyciu Domu Europy w Sofii (9 240 000 EUR); ubolewa, że z uwagi na ograniczoną wielkość rynku koszty konserwacji, renowacji i zakupu są niepotrzebnie wysokie oraz że trudno jest zapewnić poufność negocjacji; uważa, że proponowany na mocy zmienionego rozporządzenia finansowego wymóg wobec instytucji, aby publikowały swe plany budowlane z kilkuletnim wyprzedzeniem, spowoduje pokaźne koszty, które poniosą instytucje i podatnicy;
 81. stwierdza, że umożliwienie bezpośredniego finansowania budynków w zmienionym rozporządzeniu finansowym mieć będzie pozytywne skutki, gdyż umożliwi Parlamentowi wykorzystywanie pożyczek bez angażowania stron trzecich, co zredukuje koszty, a jednocześnie poprawi przejrzystość; zwraca uwagę, że ma to już miejsce w przypadku finansowania budynku KAD w Luksemburgu, w przypadku którego ustalono, że 50 % funduszy zapewni w ramach partnerstwa Europejski Bank Inwestycyjny;
 82. w związku z tym zwraca się o szczegółowe przedstawienie kosztów, obejmujące koszty już poniesione oraz koszty prognozowane na najbliższych 20 lat w odniesieniu do budynku KAD w Luksemburgu, a także o opublikowanie szczegółowych informacji dotyczących spodziewanych ogólnych kosztów budowy, szacowanych kosztów eksploatacyjnych oraz innych kosztów związanych z budową i eksploatacją budynku;
 83. z zadowoleniem przyjmuje zapewnienie sekretarza generalnego, zgodnie z którym nie ma już biur przydzielonych lobbystom czy fundacjom, ale zauważa, że do dnia 31 grudnia 2011 r. biura w budynkach Parlamentu miały do swojej dyspozycji fundacja Pegasus i grupa Kangaroo;
 84. ubolewa nad tym, że w 2010 r. ta powierzchnia biurowa była wykorzystywana przez akredytowane organizacje lobbystyczne, co stanowiło preferencyjne traktowanie tych organizacji na koszt podatników UE;
- Usługi gastronomiczne*
85. ponawia apel o bardziej zróżnicowane możliwości gastronomiczne w budynkach Parlamentu dzięki zaprzestaniu oferowania monopolu na te usługi jednej firmie cateringowej w momencie wygaśnięcia obecnych umów;

DG ds. Tłumaczeń Pisemnych (DG TRAD) i DG ds. Tłumaczeń Ustnych i Konferencji (DG INTE)

86. stwierdza, że w 2010 r. przetłumaczono ogółem 1 721 191 stron (z czego 1 033 176 – 60 % – wewnątrz), i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszystkie dokumenty niezbędne podczas głosowania przetłumaczono w DG TRAD na czas, a 90 % wszystkich tłumaczeń przygotowano w terminie przewidzianym na ich dostarczenie, mimo faktu, że 65 % zleceń tłumaczeniowych wpłynęło z opóźnieniem (tj. w terminie krótszym niż dziesięć dni roboczych, które przewiduje Kodeks postępowania w kwestii wielojęzyczności);
87. stwierdza z zadowoleniem, że DG TRAD zmierza ku większej produktywności i wydajniejszemu wykorzystaniu budżetu przy jednoczesnym zachowaniu zasady wielojęzyczności; podkreśla w związku z tym, że wewnętrzna wydajność wzrosła z 1 500 stron do 1 800 stron rocznie; z zadowoleniem powitałby publikowanie danych liczbowych dotyczących wydajności w rozbiciu na poszczególne działy językowe;
88. zauważa jednak, że po wzroście wskaźnika zgodności z Kodeksem postępowania w kwestii wielojęzyczności o ponad 10 % w latach od 2008 do 2009 (w pierwszym roku realizacji), poziom zgodności zmniejszył się w latach od 2009 do 2010 ⁽¹⁾; wzywa komisje, delegacje i grupy polityczne do ścisłego przestrzegania terminów określonych w kodeksie postępowania;
89. z zadowoleniem przyjmuje nową usługę indywidualnego tłumaczenia ustnego (IAP) oferowaną posłom przez DG INTE i utworzoną w następstwie projektu pilotażowego rozpoczętego w 2010 r.;

DG ds. Finansów (DG FINS)

90. stwierdza z zadowoleniem, że skrócił się termin uiszczania należności z tytułu faktur do 21 dni w 2010 r.;

Koszty transportu

91. stwierdza, że w 2010 r. koszty podróży posłów i pracowników wyniosły 107 000 000 EUR ⁽²⁾ (czyli 6,6 % łącznej kwoty ostatecznych środków) oraz że obecnie wprowadzono 5 % redukcję; uważa, że należy rozważyć możliwość wprowadzenia dalszych redukcji dzięki wykorzystaniu zebranych punktów (mili lotniczych) za odybte loty; domaga się, by przeprowadzono analizę artykułu 300 w formie komunikatu dołączonego do rachunków dotyczących średnich kosztów podróży na urzędnika z podziałem na sześć tras: Bruksela–Luksemburg; Luksemburg–Bruksela; Luksemburg–Strasburg; Strasburg–Luksemburg; Bruksela–Strasburg; Strasburg–Bruksela;

Biuro podróży

92. stwierdza, że ostateczne środki przeznaczone na biuro podróży wyniosły 1 438 000 EUR w 2010 r. przy wysokim wskaźniku wykorzystania (94 %); stwierdza następnie, że biuro uzyskuje negocjowane ceny od linii lotniczych, co oznacza, że za najlepsze usługi płaci się średnią cenę; podkreśla jednak, że nie oznacza to, iż nie można w danym dniu lub w przypadku konkretnej podróży uzyskać korzystniejszej ceny, dokonując rezerwacji bezpośrednio u przewoźnika; domaga się niezależnego badania mającego na celu ocenę funkcjonowania biura podróży, jego struktury i funkcjonowania; wzywa biuro podróży będące aktualnie wykonawcą do dokładania większych starań, aby posłom i personelowi zawsze proponować najtańsze rozwiązania; wzywa ponadto odpowiednią dyrekcję do monitorowania poziomu usług świadczonych przez to biuro podróży;
93. wyraża ubolewanie, że w niektórych przypadkach biuro podróży nie oferuje najlepszej ceny w porównaniu z innymi biurami podróży, zarówno internetowymi, jak i stacjonarnymi; żąda od DG ds. Finansów opracowania odpowiedniego mechanizmu kontroli zapewniającego najlepszy stosunek jakości do ceny;
94. uważa, że należy uzyskać porównywalne dane dotyczące cen lotów w celu określenia najlepszej ceny za dowolny lot;
95. uważa, że Parlament powinien w miarę możliwości zaprzestać udzielania monopolistycznych zamówień oraz że efektem posiadania więcej niż jednego biura podróży do dyspozycji posłów i pracowników byłyby niższe koszty i lepsza obsługa;

⁽¹⁾ Sprawozdanie roczne z działalności DG TRAD, s. 8.

⁽²⁾ Całkowita kwota ostatecznych środków w pozycji 1 004 (Zwykłe koszty podróży) i 1 005 (Inne koszty podróży) oraz artykule 300 (Koszty podróży służbowych pracowników i przejazdów pomiędzy trzema miejscami pracy): 106 718 500 EUR.

Przesunięcia niewykorzystanych środków pod koniec roku budżetowego

96. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pod koniec roku budżetowego 2010 procedura przesuwania środków nie została zastosowana, o co występowała Komisja Kontroli Budżetowej w ostatnich latach, dzięki czemu uniknięto znacznych różnic między zaplanowanym poziomem budżetu na dany rok i jego wykonaniem, jak miało to miejsce w ubiegłych latach, i uważa, że wszystkie instytucje Unii mogą ułatwić nadzór nad budżetem i procedurę udzielania absolutorium w przyszłości, jeśli zaplanują wydatki na budynki w sposób przejrzysty za pośrednictwem procedury budżetowej;

Fundusze emerytalne

97. stwierdza, że choć w 2010 r. wartość aktywów dobrowolnego funduszu emerytalnego wzrosła o 13,3 %, ponieważ rynki inwestycyjne ożywiły się po globalnym kryzysie finansowym z 2008 r., na dzień 31 grudnia 2010 r. dobrowolny fundusz emerytalny wykazywał deficyt w wysokości 178 960 000 EUR, co budzi obawy, że fundusz ten może stać się niewypłacalny; przypomina, że Parlament gwarantuje wypłatę świadczeń emerytalnych wszystkim byłym i niektórym obecnym członkom tego dobrowolnego funduszu emerytalnego, kiedy i jeśli fundusz ten nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań; pragnie być poinformowany, jak i z której linii budżetowej Parlament wywiąże się w takim przypadku ze swoich zobowiązań;
98. przyznaje, że dwóch trzecich wpłat na rzecz funduszu dokonał bezpośrednio Parlament, a nie poszczególni członkowie funduszu; przypomina członkom funduszu, że ich składki były dobrowolne, i podkreśla, że Parlament nie powinien dokonywać żadnego dalszego wkładu finansowego tytułem uiszczania płatności czy zmniejszania deficytu funduszu, który od samego początku być może nie miał zadowalającej struktury;
99. stwierdza ponadto, że zobowiązania wynikające z Przepisów dotyczących zwrotu kosztów oraz diet posłów dotyczące rent pośmiertnych i inwalidzkich (załącznik II) wynoszą 28 950 000 EUR; zauważa, że kwoty wykorzystane do pokrycia kosztów w przypadkach głównie posłów włoskich lub francuskich, gdy krajowe przepisy emerytalne różniły się do przepisów Parlamentu Europejskiego (załącznik III), wyniosły 195 640 000 EUR, a kwoty z nowego statutowego systemu wyniosły 152 210 000 EUR (ta ostatnia kwota będzie z roku na rok rosła); przypomina, że brak jest środków na pokrycie tych wydatków;

DG ds. Innowacji i Wsparcia Technicznego (DG ITEC)

100. odnotowuje decyzje Prezydium z dnia 17 czerwca 2009 r. i 18 października 2010 r. dotyczące zwiększenia zasięgu internetowej sieci bezprzewodowej (Wi-Fi) w Parlamencie, obejmującej salę posiedzeń plenarnych, sale posiedzeń komisji, biura posłów oraz powierzchnie publiczne zarówno w Brukseli, jak i w Strasburgu (1. etap projektu: 7 878 000 EUR); zwraca się do DG ITEC o umożliwienie poszczególnym posłom występowania o nieotrzymywanie w przyszłości dokumentów papierowych na posiedzenia komisji, jeżeli do prac komisji wykorzystywany jest system elektroniczny; uważa, że mogłoby to zapewnić szybsze powodzenie projektu;
101. z zadowoleniem przyjmuje dokonywaną obecnie zmianę szaty graficznej strony internetowej PE w następstwie decyzji Prezydium z dnia 22 listopada 2010 r. w sprawie strategii dotyczącej przyszłej obecności Parlamentu Europejskiego w internecie – zmiana strony internetowej PE; wzywa do lepszego prowadzenia strony internetowej, w szczególności poprzez wykonywanie regularnych testów;
102. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w 2010 r. systemu AT4AM, który ułatwia posłom zmianę tekstu wniosków ustawodawczych i nieustawodawczych;
103. zauważa z zadowoleniem poprawę w sektorze IT, jaka nastąpiła od 2010 r., owocującą: zwiększeniem potencjału pozwalającego zarządzać kluczowymi aspektami wewnątrz instytucji, internalizacją działań, ustanowieniem kluczowych organów ładu korporacyjnego (Komisja ds. Strategii Innowacji w dziedzinie Technologii Informacyjno-Komunikacyjnych i Komitet Pilotażowy ds. Innowacji w dziedzinie ICT), utworzeniem instrumentu planowania w dziedzinie IT i systemu sprawozdawczości o stanie zaawansowania projektów IT oraz opracowaniem przejrzystej metodologii krótkoterminowego planowania; z zadowoleniem przyjmuje szerokie wykorzystywanie przez tę dyrekcję generalną wskaźników wydajności; wyraża zaniepokojenie w związku z rosnącym ryzykiem nielegalnego dostępu do systemów TIK Parlamentu i manipulowania nimi oraz uważa za sprawę niezwykle pilną przystąpienie do opracowania skutecznej i trwałej strategii ochrony tych systemów; zwraca się do sekretarza generalnego o informowanie go o podjętych w tej sprawie krokach;

104. oczekuje pełnego sprawozdania na temat tego, jak rozwijają się projekty Parlamentu typu „wolne oprogramowanie” w odniesieniu do użytkowania i użytkowników w Parlamencie, interakcji z obywatelami i udzielania zamówień; sugeruje zbadanie zobowiązań Parlamentu wynikających z art. 103 w odniesieniu do wolnego oprogramowania i otwartych standardów;

Zamówienia publiczne w DG ITEC

105. zachęca DG ITEC do dążenia do lepszego przygotowywania procedur udzielania zamówień, zwłaszcza w przypadku umów ramowych, które mają często złożony charakter, dzięki określaniu warunków umowy dotyczących gotowych do stosowania produktów i wyników raczej niż tylko produkcji i lepiej zdefiniowanym potrzebom i celom Parlamentu; sugeruje, aby zamiast stosować klauzule o karach umownych, Parlament dążył do uzyskania zadośćuczynienia od dostawcy lub usługodawcy, który nie dostarczy produktu, lub stosował groźbę utraty przyszłych zleceń w przypadku umów ramowych;

Nowe urządzenia do głosowania i tłumaczenia ustnego

106. odnotowuje, że nowe urządzenia do głosowania w sali obrad kosztowały 2 135 623 EUR i zostały w całości sfinansowane ze środków na 2010 r.; odnotowuje następnie, że koszt konserwacji i obsługi technicznej urządzeń do głosowania wyniósł w 2010 r. 147 149 EUR;

Grupy polityczne (pozycja budżetowa 4 0 0 0)

107. odnotowuje, że w 2010 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 0 0 zostały wykorzystane w następujący sposób:

Grupa	2010					2009 (**)				
	Roczne środki (*)	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres (2010)
PPE (wcześniej PPE-DE)	19 990	2 392	20 662	103,36 %	1 720	19 715	7 782	25 314	128,40 %	2 182
S&D (wcześniej PSE)	14 011	4 629	13 359	95,35 %	5 281	14 235	6 999	16 750	117,67 %	4 483
ALDE	6 262	2 240	6 160	98,37 %	2 342	6 441	3 065	7 328	113,77 %	2 178
Verts/ALE:	3 896	1 188	3 893	99,92 %	1 191	3 360	1 055	3 235	96,28 %	1 179
GUE/NGL	2 531	1 065	2 525	99,76 %	1 071	2 673	1 487	3 102	116,05 %	1 057
UEN	—	—	—	—	—	1 417	1 452	2 552	180,10 %	0
IND/DEM	—	—	—	—	—	775	1 023	1 048	135,23 %	0
ECR	3 648	398	3 362	92,16 %	684	1 788	3	1 415	79,14 %	376
EFD	2 201	419	1 799	81,74 %	821	1 113	1	701	62,98 %	413
Posłowie niezrzeszeni	1 234	248	828	67,10 %	409	1 169	348	925	79,13 %	248
Ogółem	53 773	12 579	52 588	97,80 %	13 519	52 686	23 215	62 370	118,38 %	12 116

(*) Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

(**) W roku 2009 były dwa okresy rozliczeniowe z uwagi na wybory parlamentarne w czerwcu 2009 r. Kwoty na 2009 r. w tabeli stanowią sumę kwot 2009_1 i 2009_2. Po wyborach europejskich w 2009 r. grupy UEN i IND/DEM przestały istnieć, a powstały dwie nowe grupy ECR i EFD.

108. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie administracji Parlamentu wspomniane w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego do rozpoczęcia stosowania pełnego roku kalendarzowego do obliczania kwoty przeniesień grup politycznych pod koniec roku, w którym odbywają się wybory, zamiast dwóch oddzielnych półroczy; z zadowoleniem przyjmuje widoczną poprawę prognoz finansowych, o której świadczy fakt, że grupy polityczne nie zwróciły żadnych niewykorzystanych środków za 2010 r.;

Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne

109. odnotowuje, że w 2010 r. środki z pozycji budżetowych 4 0 2 0 i 4 0 3 0 zostały wykorzystane w następujący sposób ⁽¹⁾:

Partia	Skrót	System zasobów własnych (*)	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw) lub strata
Grupa Socjalistyczna w PE	PPE	1 413	4 959	6 372	85 %	429
Partia Europejskich Socjalistów	PES	914	3 395	4 310	80 %	2
Europejska Liberalno-Demokratyczna Partia Reform	ELDR	379	1 554	1 933	85 %	77
Europejska Partia Zielonych	EGP	365	1 055	1 420	85 %	170
Przymierze Europejskich Konserwatystów i Reformatorów	AECR	58	327	386	85 %	0
Zjednoczona Lewica Europejska	EL	200	708	908	71 %	- 90
Europejska Partia Demokratyczna	EDP/PDE	95	424	519	85 %	12
Wolne Przymierze Europejskie	EFA	77	339	416	85 %	17
Demokraci UE	EUD	35	176	211	85 %	- 17
Europejski Chrześcijański Ruch Polityczny	ECPM	55	208	264	85 %	3
Ogółem		3 591	13 145	16 739	83 %	603

(*) Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Podstawa	Skrót	Związek z partią	System zasobów własnych (*)	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)
Ośrodek Studiów Europejskich	CES	PPE	615	2 928	3 543	83 %
Fundacja Studiów Europejskich i Postępu	FEPS	PES	366	2 136	2 502	85 %
Europejskie Forum Liberalne	ELF	ELDR	117	658	775	85 %
Europejska Fundacja Zielonych	GEF	EGP	119	674	794	85 %
Ugrupowanie Transform Europe	TE	EL	87	475	562	85 %
Instytut Europejskich Demokratów	IED	PDE	36	197	233	85 %
Fundacja na rzecz Demokracji w UE	FEUD	EUD	20	122	142	85 %

⁽¹⁾ Źródło: Protokół posiedzenia Prezydium z dnia 12 września 2011 r., pkt 12 (komunikat SG D(2011)32179, PE469.487/BUR).

Podstawa	Skrót	Związek z partią	System zasobów własnych (*)	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)
Centrum Maurits Coppieters	CMC	EFA	27	156	183	85 %
Fundacja New Direction	ND	AECR	92	404	496	84 %
Ogółem			1 479	7 750	9 230	84 %

(*) Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

110. odnotowuje zmiany wprowadzone od 2010 r., w tym wizyty zarządcze, podczas których przeprowadza się wrywkowe kontrole budżetu, rekrutacji, przetargów i innych systemów;

Parlament przyjazny środowisku

111. odnotowuje plan działania dotyczący CO₂ przyjęty przez Prezydium w 2010 r.; wyraża zadowolenie z powodu znacznego spadku zużycia energii w strasburskiej siedzibie Parlamentu, które między 2006 r. a 2010 r. zmniejszyło się o 74 %; ubolewa jednak, że ślad węglowy strasburskiej siedziby przedstawiający zużycie energii w 2010 r. wyniósł 1 533 tony CO₂;
112. uważa, że należy rozważyć możliwość dokonania zarówno udoskonaleń środowiskowych, jak i oszczędności w budżecie Parlamentu za pomocą różnego rodzaju bardziej ekologicznych i tańszych, lecz niemających negatywnego wpływu na działalność Parlamentu metod pracy, takich jak korzystanie z telekonferencji;
113. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w grudniu 2010 r. systemu płatności przez osobę trzecią za roczne bilety abonamentowe NMBS/SNCB ⁽¹⁾ w Brukseli, w ramach którego Parlament finansuje pracownikom 50 % kosztów indywidualnych rocznych biletów abonamentowych; zachęca administrację do podjęcia niezbędnych działań w celu zwrotu kosztów także pracownikom, którzy korzystają nie tylko z kolei, ale też z transportu miejskiego; jest zdania, że mogłoby to jeszcze bardziej spopularyzować korzystanie z transportu publicznego i zmniejszyć ślad węglowy Parlamentu;
114. z zadowoleniem przyjmuje projekty pilotażowe w dziedzinie logistyki realizowane w 2010 r. (np. zakup niskoemisyjnych pojazdów – norma EURO 5, szkolenia dla kierowców i pracowników obsługujących przeprowadzki w zakresie przyjaznej środowisku jazdy, dzielenie się kuframi do transportu dokumentów roboczych, dzięki czemu emisje CO₂ ulegają redukcji o 33 % w tym obszarze) w ramach planu działań EMAS;
115. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Prezydium w dniu 10 listopada 2010 r. propozycji grupy roboczej ds. budynków, transportu i ekologicznego Parlamentu w sprawie zmiany przepisów regulujących korzystanie z samochodów służbowych przez posłów, która umożliwiła Parlamentowi unowocześnienie swojego parku samochodowego dzięki zakupowi mniej zanieczyszczających samochodów i organizowanie transportu grupowego mikrobusami w standardzie VIP na lotniska w Brukseli i Strasburgu;

Oddzielna debata plenarna w sprawie absolutorium dla Parlamentu

116. wzywa Konferencję Przewodniczących do zaplanowania debaty w sprawie absolutorium dla Parlamentu w innym czasie niż debata na temat pozostałych sprawozdań z udzielenia absolutorium, tak aby dać posłom możliwość poświęcenia temu wyłącznej uwagi, na co zasługuje udzielanie absolutorium własnej instytucji;
117. sugeruje Prezydium umieszczenie w porządku obrad dyskusji na temat rezolucji w sprawie absolutorium po przyjęciu jej na posiedzeniu plenarnym.

⁽¹⁾ Belgijskie koleje państwowe.